

Sygnatura akt XI GC 1005/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jakub Idziorek

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 5535,00 zł (pięć tysięcy pięćset trzydzieści pięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1287,00 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 1005/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 marca 2015 roku (...) spółka akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 5535 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania pozwu powódka wskazała, że zawarła z pozwaną umowę najmu powierzchni usługowej, za co pozwana nie zapłaciła czynszu.

W dniu 21 kwietnia 2015 roku Referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zgodnie z treścią żądania pozwu.

Pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty sprzeciwem, bez uzasadnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 maja 2014 r. strony zawarły umowę najmu-zezwoleń, zgodnie z którą powódka oddała pozwanej do użytkowania grunt o pow. 250 m² położony w S. przy ul. (...) na działkach o nr ew. 11/6, 11/11, 11/4 z obrębem S. Nad O. 207, z przeznaczeniem na przejazd i przejście do nieruchomości korzystającego oznaczonej jako działka ew. 8/2 z obrębem Nad O. 207m, w okresie od 1 stycznia 2014 roku do 30 czerwca 2014 roku. Czynsz Najmu za cały ten okres strony ustaliły na kwotę 4500 zł netto + należny podatek VAT, płatny z góry w terminie i na konto wskazane na fakturze. Ze względu na wygaśnięcie umowy najmu, przedmiot umowy został zwrócony powódce w dniu 30 czerwca 2014 roku. W dniu 23 lipca 2014 r. powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT na potrzeby zapłaty czynszu najmu w umówionej kwocie 4500 zł netto (5535 zł brutto). Mimo wezwania do zapłaty pozwana czynszu najmu nie zapłaciła.

Dowód:

- faktura k.15,
- wezwanie do zapłaty k.16,
- protokół zdawczo-odbiorczy k.48,
- umowa najmu k.49

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Sąd zakwalifikował roszczenie jako wynikające z umowy najmu. Zgodnie z art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów oraz przesłuchanie świadków. W aktach jest umowa najmu oraz protokół zdawczo-odbiorczy. Wykazane więc zostało zawarcie umowy najmu, fakt jej wykonywania oraz kwota czynszu najmu. Z kolei na stronie pozwanej spoczywa ciężar wykazania, że sporny czynsz został zapłacony (art. 6 k.c.). Pozwana tej okoliczności nie wykazała i dlatego Sąd zasądził całą dochodzoną kwotę. Wskazać też należy, że pozwana złożyła pismo, w którym wskazywała na uregulowanie w spornej zaległości, czego dowodem miało być załączone potwierdzenie zapłaty. Pismo to obarczone było brakami formalnymi – nie było podpisane i nie zawierało wymienionego załącznika w postaci potwierdzenia zapłaty. Pozwana była wzywana do uzupełnienia tych braków, czego nie wykonała w całości. O ile podpisał się pod pismem prezes zarządu, to dowodu zapłaty czynszu nie złożył. Z tego powodu pismo to podlegało zwrotowi na podstawie art. 130 § 2 k.p.c.

Konkludując Sąd zasądził całą dochodzoną kwotę, jako wynikającą z zawartej umowy najmu.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin zapłaty określony został na fakturze na 6 sierpnia 2014 roku, stąd zasadne było żądanie zasądzenia odsetek od dnia 7 sierpnia 2014 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie normy zawartej w art. 98 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Skoro powód wygrał sprawę w całości, należy mu się zwrot wszystkich poniesionych kosztów procesu, a te zamknęły się kwotami 70 opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz 1200 zł wynagrodzenia pełnomocnika na podstawie § 2 ust. 1 i 2 oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Jakub Idziorek